

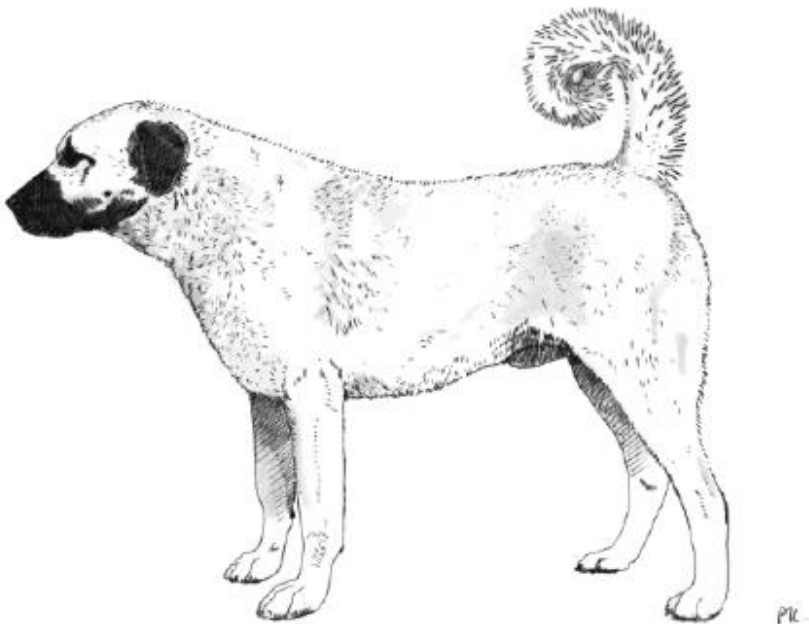
Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 331
Hyväksytty: FCI 25.6.2018
Kennelliitto 21.8.2018

KANGALINKOIRA
(KANGAL ÇÖBAN KÖPEĞİ)
Alkuperämaa: Turkki

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Alun perin lampaiden vartiointiin käytetty, aktiivinen rotu. Kestävä käyttökoiira, joka sietää äärimmäisen kuumia ja kylmiä ilmasto-oloja.

FCL:N LUOKITUS: Ryhmä 2 Pinsarit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsin paimenkoirat
Alaryhmä 2.2 vuoristotyyppiset molossikoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Vaikka kaikki maat mielellään kertovat omien kansallisten rotujensa pitkästä historiasta, tarkkojen tietojen saaminen on harvoin mahdollista, varsinkaan kotieläinten vartiointiin käytettävien rotujen kohdalla. Tämä pätee myös kangalinkoiraan, mutta rotu on oleellinen osa nykyisen Turkin kulttuuria ja se on Turkin arvostettu kansalliskoira.

Todennäköisesti Keski-Aasiasta vaeltaneet turkkilaiset paimentolaiskansat, joiden elanto oli riippuvainen heidän vapaana liikkuvista kotieläimistään, toivat vahvat karjanvartijakoiransa mukanaan. On tunnettua, että Keski-Aasiassa lampaiden ja vuohien vartiointiin käytetään monenvärisiä koiria mutta ei tiedetä miksi kangalinkoiron tyyppi ja erityisesti väri yhtenäistyivät Turkissa. Tämän uskotaan liittyvän siihen Itä-Turkin alueeseen, missä rotu on erityisen runsaslukuinen, ja sen vartioimaan akkaraman-rotuiseen lampaaseen. Täällä valtavia aroja ympäröivät korkeat vuoret, joiden vuoksi populaatio on varsin eristynyt. Sekä akkaraman-lampaalla että kangalinkoironalla on tumma maski ja harmaanruskea väritys, joka on hyvä suojavaari ja osoittaa sopeutumista alueen olosuhteisiin. Nimi "kangal" tulee ilmeisesti Sivasin lähellä sijaitsevasta Kangalin kaupungista, missä rotu on erityisen korkeatasoinen ja tasalaatuinen.

YLEISVAIKUTELMA: Suuri, ryhdikäs, voimakasrakenteinen, tummamaskinen laumanvartijakoira. Ei vihainen mutta hyvä vahti, kykenee liikkumaan hyvin nopeasti. Molossityyppinen, rakenteeltaan vankka, tiivisrunkoinen, mittasuhteiltaan suorakaide. Karvapeite on tiheä ja keskipitkä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Kallo-osan ja kuono-osan linjat ovat eriävät. Rungon pituus on 10–12 % säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on noin puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Itsevarma ja rohkea mutta ei vihainen, luonteeltaan itsenäinen, hyvin älykäs ja koulutettavissa. Ylpeä ja itsevarma. Omistajiinsa kiintynyt ja uskollinen, mutta työskennellessään epäluuloinen vieraita kohtaan.

PÄÄ: Suuri mutta suhteessa runkoon.

Kallo: Korvien välistä leveä, hieman pyöristynyt, kapenee hieman otsapengertä kohti. Kallo on leveyttään pitempi.

Otsapenger: Vähäinen.

Kirsu: Musta.

Kuono: Kallo-osaa lyhyempi, kuonon pituus on 40–44 % pään koko pituudesta. Profiililtaan tylppä, hieman kirsua kohti kapeneva. Kuonon ylälinja otsapenkereestä kirsuun on hieman laskeva.

Huulet: Vain hieman riippuvat, mustareunaiset. Ylähuuli ei saa ulottua alaleuan alapuolelle. Suupielet tiiviit.

Leuat / hampaat: Voimakkaat hampaat. Leikkaava purenta on toivottu, tasapurenta tai käänteinen leikkaava purenta hyväksytään. P1- ja M3-hampaiden puuttuminen sallitaan.

Posket: Lihaksikkaat, poskiluut erottuvat mutta eivät korostuneet.

Silmät: Mantelinmuotoiset, keskikokoiset tai suurehkot mutta suhteessa pään kokoon, kaukana toisistaan. Tiiviit silmäluomet. Väritään tummanruskeasta vaaleanruskeaan, mitä tummemmat sen parempi. Silmäluomet ovat mustat.

Korvat: Keskikokoiset, kolmionmuotoiset, kärjistään pyöristyneet, riippuvat ja etureunastaan poskenmyötäiset. Tarkkaavaisen koiran korvat kohoavat hieman. Maissa, missä korvien tyypitys sallitaan, tyypistetyt korvat arvostellaan samalla tavoin kuin tyypistämättömät.

KAULA: Hieman kaartuva, voimakas, lihaksikas, lähes pään pituinen ja paksuhko. Vähäinen kaulanalusnahka sallitaan. Kaula ei ole asennoltaan pysty.

RUNKO: Voimakas, lihaksikas, kyljet eivät koskaan litteät.

Ylälinja: Lanneosasta hieman kaartuva. Lantio on hieman säkää korkeammalla.

Säkä: Voimakas, hieman erottuva.

Selkä: Keskipitkä, voimakas ja lihaksikas.

Lanne: Hieman kaartuva.

Lantio: Keskipitkä ja lihaksikas, sulavasti lanteeseen liittyvä, lähes 30° kulmassa vaakatasoon nähden.

Rintakehä: Syvä, ulottuu kyynärpäihin. Kylkiluut ovat hyvin kaareutuneet ja rintakehä riittävän pitkä.

Alalinja ja vatsa: Hieman kohoava.

HÄNTÄ: Pitkä, hieman kintereen alapuolelle ulottuva. Rauhallisen koiran häntä riippuu matalalla jatkaen lantion ylälinjaa, kärjestään tiiviisti kiertyen. Tarkkaavaisen koiran häntä nousee korkealle ja kiertyy selän päälle, erityisesti uroksilla.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Suorat, pitkät, hyväluustoiset ja etäällä toisistaan.

Lavat: Viistot ja lihaksikkaat.

Olkavarret: Lihaksikkaat ja vahvat, rungonmyötäiset.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset, mutta mahdollistaen vapaan liikkumisen.

Kyynärvarret: Sopusuhtaiset, vahvaluustoiset ja suorat.

Välikämmenet: Voimakas ranne, välikämmenet vahvat ja sivusta katsoen hieman viistot.

Etukäpälät: Voimakkaat. Paksut päkiät ja hyvin kaartuvat varpaat. Lyhyet, mieluiten mustat kynnet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Voimakkaat mutta eivät liioitellun lihaksikkaat, takaa katsoen pystysuorat.

Reidet: Pitkät.

Polvet: Hyvä polvikulmaus.

Sääret: Vahvat ja lihaksikkaat.

Kintereet: Leveät ja tiiviit, kohtuullisesti kulmautuneet.

Väliljalat: Hyvin kehittyneet, kohtuullisen pitkät, pystysuorat ja yhdensuuntaiset.

Takakäpälät: Voimakkaat. Paksut päkiät ja hyvin kaartuvat varpaat. Lyhyet, mieluiten mustat kynnet. Kannukset sallitaan.

LIIKKEET: Rodulle hyvin tyypillistä on, että koiran kävellessä pää, kaula ja runko ovat samassa tasossa. Liikkeet ovat vakaat, joustavat, hyvin voimakkaat ja pitkäkaskeliset tehden vaanivan vaikutelman. Hitaassa vauhdissa peitsaaminen hyväksytään.

NAHKA: Kohtuullisen paksu, päässä ja rungossa tiiviisti pinnanmyötäinen. Vähäinen kaulanalusnahka sallitaan. Väri sopusoinnussa karvapeitteen värin kanssa, mutta nahan tulee olla pigmentoitunut.

KARVAPEITE

Karva: Peitinkarva paksua ja karheaa, pituudeltaan 3–7 cm, tiheä aluskarva. Karvan pituus vaihtelee sääolosuhteiden mukaan. Karva on pitempää ja tiheämpää kaulassa, lavoissa ja reisissä.

Väri: Koko rungon tulee olla yksivärinen, vaaleankellertävästä sudenharmaan soopeliin. Rinnassa voi olla enintään 10 cm leveä valkoinen tai vaalea laikku. Valkoinen väri kurkussa ei ole toivottu. Valkoista voi olla käpäliissä ja raajoissa, mitä vähemmän sen parempi. Maski on aina musta, se peittää kuonon ja on kallossa vaaleampi. Korvat ovat tummat. Hännässä voi olla tumma raita, joka ulottuu hännänpäästä jopa hännän puoliväliin. Hännänpäässä voi olla valkoista.

KOKO JA PAINO:

Säkäkorkeus: Urokset 72–78 cm, nartut 65–73 cm, ± 2 cm.

Paino: Urokset 48–60 kg, nartut 40–50 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT VIRHEET:

- Kallo pituuttaan leveämpi mitattuna niskakryhymystä otsapenkereeseen.
- Säkä lantiota korkeammalla.
- Työkoiralle liian kevyt tai raskas rakenne.
- Epätyypillinen häntä.
- Valkoinen laikku niskassa.
- Valkea piirto kuonossa ja maskissa.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Epätyypillisuus
- Yläpurenta
- Selvä alapurenta (enemmän kuin käänteinen leikkaava purenta).
- Liian lyhyt kuono (1/3 koko pään pituudesta)
- Hyvin lyhyt ja sileä karva, aluskarvan puuttuminen
- Maskin puuttuminen kuonosta
- Ruskea kirsu ja pigmentti
- Keskenään eriväriset silmät

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.